

Internet, una eina útil per als periodistes

No és solament un mitjà de difusió de periòdics, sinó també una font informativa

Tot i que, per a bona part de la professió, Internet encara és una dimensió desconeguda, avui ningú no dubta que, una hora o altra, s'hi haurà d'enfrontar. Els principals mitjans hi estan prenent posicions a corre-cuita i els vents que arriben dels Estats Units diuen que, allà, un periodista que no domina la xarxa ja és un periodista mort.

—Mercè Molist—

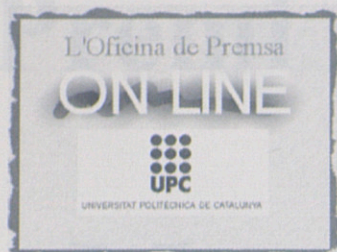
Ningú no sap quants nous mitjans d'informació han nascut a la xarxa en els darrers dos anys. Sí que es coneix, en canvi, el nombre de periòdics que, provinents del món del paper, ja són accessibles també en línia: 1.644, dels quals 944 són diaris i 1.020, nord-americans. I el nombre creix a raó de dotze nous periòdics cada setmana, segons un estudi de The Editors & Publishers Company.

Entre els periodistes —quatre gats, a Catalunya— que fa temps que volten per la xarxa es comparteix la sensació que comencem a sortir de l'era fosca digital, que la cara del ja anomenat "quart mitjà" està força definida i que, aviat, s'hi començaran a guanyar diners. Internet, de moment, està demostrant ser un catalitzador impressionant d'informació, amb regles pròpies i moltes encara copiades dels altres mitjans, que porta canvis immensos a la professió periodística. Igual que un dia ho van fer la televisió, la ràdio i la premsa.

El poder del quart mitjà ve precisament de la seva capacitat d'englobar els altres tres i afegir-hi, a més, fórmules noves (a més de transmetre

— Un miler de diaris de tot el món ja poden consultar-se a Internet, i el nombre creix a raó d'una dotzena per setmana —

text, imatge i so, permet la interacció). I el més interessant que té és la seva audiència: segons tots els estudis, el cibernauta és un àvid lector de diaris que navega durant les hores que abans dedicava a la televisió. La principal raó per connectar-se? La recerca d'informació.

Al nostre país, els primers que han intentat sadollar aquesta ànsia informativa han estat els diaris i revistes (la transmissió de text i fotos és més ràpida que la transmissió de vídeo). L'Avui va donar el toc de sortida, el 1995, i ara La Vanguardia, El País o El Mundo lluiten ferotgement per emportar-se l'audiència a la seva web, amb propostes informatives adreçades exclusivament a la població cibernauta. En aquest curt espai de temps hi ha hagut una transició —que en la majoria de diaris i revistes que s'han passat al món electrònic encara s'està produint o ni tan sols s'ha produït—: de les webs de primera generació (els simples aparadors, amb les mateixes notícies, i sovint no totes, del periòdic) estem anant cap a les de segona generació (els autèntics serveis d'informació on line).

Als Estats Units, on la competència és molt forta, els diaris batallen ara mateix contra les empreses novingudes (CNET n'és un bon exemple) que s'han dedicat a crear continguts específics per a l'audiència del ciberespai, vist que les tradicionals empreses editores no ho feien. Junts en aquesta guerra, s'estan inventant el quart mitjà, amb noves propostes que els mitjans catalans i espanyols comencen a copiar: la creació de diaris personalitzats, on el lector tria quin tipus de notícies vol rebre a través del correu electrònic, de nous programes anomenats

push o de la mateixa World Wide Web; la combinació d'hipertext, vídeo, so i quantitats ingents de documentació addicional per presentar una notícia (com fan, per exemple, a la web de la CNN); l'obertura de fòrums de debat a les planes electròniques dels diaris, perquè els lectors hi puguin dir la seva i rebatre, si s'escau, el mateix Ignacio Ramonet (com ja es pot fer a El País Digital, el diari més visitat pels cibernautes espanyols, segons l'última onada de l'Estudio General de Medios), etc.

L'aparició d'un nou aparell, anomenat WebTV i apadrinat per Bill Gates, augura que la competència d'Internet s'ampliarà també a la televisió, que no sembla estar tan ben preparada, digitalment, com els diaris. Les d'aquí, tenen totes una plana a la web on expliquen la seva programació, però poca cosa més (excepte TV3, que manté un excel·lent servei de notícies, basat en text): ni televisió a la carta, ni vídeos que es puguin xuclar, ni virgueries, sobretot perquè la velocitat de transmissió de vídeo a la xarxa encara és molt lenta. Tot i això, hi ha televisions nord-americanes que ja fa temps que hi experimenten, i l'aparició del programa Real Video, de la mateixa casa que va inventar el famós Real Audio, fa preveure canvis ràpids. El Real Audio és un programa que permet transmetre so per la línia telefònica amb una qualitat excel·lent. Moltes ràdios ja l'utilitzen per oferir els seus programes a la carta, com Catalunya Ràdio, pionera amb "L'Internauta", que és a la xarxa des del 1995.

Però la competència d'Internet no matarà les ràdios, les televisions ni la premsa en general: el quart mitjà té el seu propi espai, que, per cert,

Carta de navegació per a periodistes internautes

Aquí no trobareu, de cap manera, un inventari exhaustiu de totes les publicacions que hi ha a la xarxa. Són desenes de milers! Tot i que hem buscat l'exhaustivitat en l'àmbit català (mitjans fets des de Catalunya), veureu que pel que fa als mitjans de fora només us oferim una selecció dels millors, els més interessants o els més originals.

Premsa

* Catalunya

Avui
<http://www.avui.es>
L'Avui va ser el primer diari català —i espanyol— a treure edició electrònica, l'any 1995. És, també, l'únic que permet la consulta gratuïta de tot el seu arxiu de notícies (la majoria només tenen obert l'accés als darrers set números).

La Vanguardia
<http://www.vanguardia.es>
Destaca la seva secció digital, confeccionada per un equip de periodistes especialitzats, i un útil servei, anomenat MailNews, que permet a l'usuari rebre un butlletí diari i gratuït, per correu electrònic, amb els titulars dels temes del seu interès.

El Periódico
<http://www.elperiodico.es>
Tot i ser el diari català més llegit al ciberespai, el servei d'informació on line d'El Periódico no destaca per la seva originalitat. S'hi poden trobar les informacions del dia i de la darrera setmana.

Regió 7
<http://www.regio7.com>
Versió digital del diari de Manresa, amb algunes àrees prou interessants, com la revista escolar *Un Pam de Net* i una secció de notícies cibernàutiques.

El Mundo Deportivo
<http://www.elmundodeportivo.es>

Sport
<http://www.servicom.es/sport>

Segre
<http://www.lnst.es/segre>

Empordà En Línia
<http://www.intercom.es/emporda>
Setmanari de l'Empordà, com el seu nom indica.

La Fura
<http://www.troc.es/lafura>
Publicació gratuïta feta des del Penedès.

Diari de Rubí
<http://www.readysoft.es/home/cescbaldris/drubicat.htm>
Notícies i agenda d'aquest setmanari del Vallès Occidental.

L'Ebre Digital
<http://www.readysoft.es/ebre>
Versió electrònica del setmanari tortosí.

El Ninot
<http://www.ctv.es/USERS/genius/main.htm>
La revista de l'Esquerra de l'Eixample, de Barcelona.

Revista Cambrils
<http://www.fut.es/~revcam>
Informació sobre Cambrils, és clar.

La Marxa
<http://www.seker.es/Seker/LaMarxa>
Setmanari vigatà.

La Veu de l'Anoia
<http://www.filnet.es/laveu>

La Terra
<http://www.uniopagesos.es/unio>
La revista de la Unió de Pagesos.

Mondo Sonoro
<http://www.putput.es/discordia/mondo>
Informació musical des de Barcelona.

s'està omplint molt ràpid. En ser tan fàcil i barata la publicació d'informació, continuament neixen noves revistes electròniques, basades exclusivament en bits i sense edició en paper. Algunes duren tres dies i d'altres ja són llegendàries: depèn de la tenacitat de la persona —molt sovint una de sola— que les ha posat en marxa. En l'argot internauta, a aquests productes se'ls anomena "electronic-zines" o *fanzines* electrònics, encara que la qualitat que s'hi troba sol superar l'estètica del *fanzine* i alguns tenen més credibilitat entre els lectors digitals que el *New York Times*.

La xarxa com el telèfon

Però Internet no és només un nou lloc on publicar. També és un nou instrument de treball que ve a complementar el telèfon, la consulta a l'hemeroteca o altres eines de la professió. A més de la recerca per la World Wide Web, on es poden trobar moltes fonts d'informació alternatives (no totes fiables), accedir a bases de dades mundials, buscar les últimes notes de premsa emeses per una empresa o trobar experts sobre els més diversos temes, el correu electrònic s'està convertint en arma principal del bon reporter digital.

Als mitjans nord-americans hi ha poques redaccions on els periodistes no disposin d'adreça de correu electrònic pròpia (segons un recent estudi, només el 13% no té accés a la xarxa). I, només amb el correu, es fan meravelles: entrevistar gent que és a l'altra banda del món a preu de trucada local, subscriure's a

Quark
<http://www.imim.es/quark/quark.htm>
Publicació trimestral, editada per l'Observatori de la Comunicació Científica de la Universitat Pompeu Fabra.

ImásD
<http://www.quasar.es/ImasD>
Informació tecnològica.

Wam
<http://web.arch-mag.com>
Revista d'arquitectura, acabada de néixer al món dels àtoms i al món dels bits.

Lletra de Canvi
http://192.146.172.3/ekiosk/rev_ct.html
Revista cultural en català.

De Bat a Bat
<http://www.mixki.es/bat>
Revista bimestral que vol apropar la realitat del País Basc a Catalunya.

Catalunya Campus
<http://www.catalunyacampus.com>
Setmanari amb informació de les universitats catalanes.

Web
<http://www.revistaweb.com>
Edició electrònica de la revista *Web*, especialitzada en Internet.

Net
<http://www.wsite.es/NET>
Mensual amb informació sobre la xarxa.

CD Classic
<http://www.intercom.es/cdclassic>
Notícies sobre multimèdia i informàtica.

CQ Radio Amateur
Coneguda revista per a radioaficionats.

El Papis
<http://www.lander.es/~cmasabeu>
Enyors i intercanvi de números antics de la llegendària revista satírica.

El CiberJueves
<http://www.ibacom.es/eljueves>
Molt bona web que vol —i ho aconsegueix— fer riure la generació digital.

* Món

El País
<http://www.elpais.es>
La directora d'aquesta web sempre explica que li van encarregar amb 24 hores d'antelació, però li va quedar més que bé.

ABC
<http://www.abc.es>
Notícies i portada del dia.

El Mundo
<http://www.el-mundo.es>
Moltíssima informació diària, a més de tots els suplementes que edita *El Mundo*. No fa gaire han posat en funcionament el seu *Periódico Electrónico* del tipus Pointcast: et baixes un programa especial, selecciones els temes del teu interès i, cada dia, pots xuclar la informació directament de la web del diari.

La Gaceta de los Negocios
<http://www.negocios.com>

ZDNet
<http://www5.zdnet.com>
Seu central de l'empresa editora d'un munt de revistes, enfocades sobretot cap al món digital.

Pathfinder
<http://www.pathfinder.com>
Grandiosa web de l'empresa editora de la revista *Time*, entre d'altres.

USA Today
<http://www.usatoday.com>

serveis d'informació de tota mena que cada matí t'envien a l'ordinador quantitats ingents de notícies, visitar fòrums electrònics plens d'especialistes en tota mena de temes, etc. Aquesta manera de treballar —utilitzant els recursos electrònics— és la base d'una nova "especialitat" del periodisme que porta per nom Computer Assisted Reporting (CAR). D'aquí a uns anys, diuen els que hi entenen, no serà cap especialitat, sinó la cosa més normal del món.

El profeta del periodisme assistit per ordinador a Espanya és un gallec de 26 anys, Fran Casal, amb una història prou fresca: interessat pel periodisme d'investigació i remenant per la biblioteca de la Complutense de Madrid, va descobrir l'existència de les sigles CAR i d'un grup que, des de Missouri, hi treballava. Tot i que, llavors, la xarxa Internet era "paleolítica", va aconseguir un compte de correu de la universitat i s'hi va ficar. Fa pocs mesos, amb una colla d'amics, han creat el primer fòrum electrònic en castellà per a periodistes espanyols i llatinoamericans. "No cal només que el periodista pugui accedir a Internet, ha de saber què fer-hi i tenir la mentalitat adequada", avisa Fran Casal. Ell solet, amb el seu ordinador, va destapar fa uns mesos, des d'*El Mundo*, els contactes entre xarxes neonazis europees i milícies paramilitars nord-americanes.

Els fòrums electrònics, on viuen autèntiques comunitats virtuals de persones unides per interessos semblants, són molt bones fonts d'informació alternatives. Poden adoptar dues estètiques: la del *newsgroup* o la de la llista de

distribució. En el primer cas, has d'anar a buscar el grup, en una zona d'Internet anomenada Usenet, per llegir els missatges que hi envia la gent. En el segon cas, des del moment que et subscrius a la llista comencen a arribar a la teva bústia electrònica els missatges de l'altra gent que hi està subscripta. A Catalunya funcionen a ple rendiment dues llistes de periodistes: la del Grup de Periodistes Digitals i la de l'Associació Catalana de Comunicació Científica, creades a final de l'any passat. La seva utilitat més gran és que permeten el debat i l'intercanvi d'informacions fora de l'àmbit de la redacció estricta i, sovint, també de la professió: hi participen periodistes, però també científics o informàtics o altres persones que actuen de fonts d'informació o de lectors crítics.

Parlant de *feedback*, el que rep el periodista digital és brutal. I cal anar-hi amb compte, perquè aquí no n'hi ha prou amb penjar el telèfon als lectors enrabats: un dels primers reportatges que va publicar la revista *Time* sobre Internet es referia a la pornografia. I van ser tants els cibernetes enfadats perquè es donava una informació esbiaixada de la realitat, que es van dedicar a bombardejar amb missatges electrònics, fins a col·lapsar-lo, l'ordinador del periodista que havia escrit el reportatge. Aquesta pràctica, però, no és gaire usual, i normalment l'intercanvi de cartes entre l'autor o autora i la seva audiència és gratificant per a ambdues bandes (et descobreixen nous punts que no havies vist, et diuen llocs on anar per completar la informació, s'ofereixen a ser entrevistats, etc).

diario del navegante

de lunes a viernes las noticias del mundo Internet, la informática, las telecomunicaciones y los medios

The Washington Post
<http://www.washingtonpost.com>

Corriere della Sera
<http://www.globnet.rcs.it>

Le Monde
<http://www.edelweb.fr/Guests/LeMonde>

Libération
<http://www.netfrance.com/Libe>

Financial Times
<http://www.ft.com>

The Economist
<http://www.economist.com>

Clarín
<http://www.clarin.com>
Aquest diari argentí, pioner a la xarxa, és destí imprescindible —almenys una vegada!— per al bon periodista digital.

Agències i serveis de notícies

* Catalunya

Vilaweb
<http://vilaweb.com>
Informació constant sobre el món digital català.

KT@LM6N
<http://www.xarxaneta.org/ktalmon/home.htm>
Notícies catalanes i solidàries.

El Digital de Télépolis
<http://digital.telepolis.com/pag/digital.htm>
Una proposta innovadora que permet fer-te el diari electrònic a la carta, amb notícies extretes de més de cinquanta periòdics hispans.

My News
<http://www.mynews.es>
Per subscripció i de pagament, és un servei de notícies personalitzades, tretes dels principals mitjans de comunicació espanyols.

* Món

Europa Press
<http://www.telefonica.es/diario/home.htm>
Està més que bé el servei que ofereix aquesta agència de notícies espanyola a la seva web. A més de moltíssima informació constantment actualitzada, hi tenen un arxiu molt sucós.

EFE
<http://www.efe.es>
Menys exhaustiva és la web de l'agència

EFE, que ofereix també un servei d'últimes notícies.

Yahoo! News and Events
<http://www.yahoo.com/headlines>
Servei diari de notícies ordenades per temes (negoci, tecnologia, esports, política, etc), ofert pel famós buscador Yahoo!, en col·laboració amb Reuters.

Wired News
<http://www.wired.com/news>
Notícies actualitzades gairebé al minut sobre el món d'Internet, ofertes per la secció digital de la revista *Wired*. Es poden llegir a la web o rebre-les diàriament per correu electrònic.

News.Com
<http://www.news.com>
Un altre excel·lent lloc per trobar tota mena d'informació sobre l'univers connectat. Queden pocs gurus del periodisme electrònic nostrat que no hi estiguin subscriptes (la subscripció és gratuïta).

SimbaNet
<http://www.simbanet.com>
És la web que, cada matí, visita Vicent Partal. Notícies i més notícies d'interès per als professionals dels mitjans.

Mediainfo
<http://www.mediainfo.com>

El periodisme a Internet és un autèntic flux on, constantment, es rep informació i se n'envia.

El nou ciberperiodisme?

N'hi ha que ja parlen de nou periodisme i, si és així, cal afegir-hi que la xarxa s'està convertint no només en nou instrument sinó també en nou terreny sobre el qual informar. El bum de publicacions especialitzades en la vida i miracles dels cibernauts —tots ells emissors, a la vegada— trigarà temps a remetre, si és que remet. Aquest tipus d'informacions són les que de moment estan tenint més èxit entre l'audiència, en una espiral endogàmica que fa que ja es parli dels "addictes" que només viuen a i per a la xarxa.

Segui una malaltia o no, els primers periodistes que s'hi han ficat i els que s'han convertit en periodistes a partir d'haver-s'hi ficat estan aprenent a marxar forçades com utilitzar els recursos més soterrats per informar "sobre" la xarxa: cal saber com descobrir quines dades amaga una adreça de correu electrònic, on s'ofereixen comptes de correu gratuïts per a periodistes, quins són els millors robots-buscadors d'informació o les millors agències de notícies sobre Internet. Tothom va fent tentines, però els més llestos ja s'han fet la seva pròpia plana de web on exposen el seu currículum i alguns treballs recents, per si els cau algun encàrrec (la majoria són *free-lance*).

Qui també està aprenent a corre-cuita com utilitzar la xarxa són els gabinets de premsa nord-

Un servei semblant que l'anterior, amb informacions que poden interessar gent relacionada amb l'edició.

Newsdesk
<http://www.newsdesk.com>
Recopilació exhaustiva de notes de premsa emeses per les empreses capdavanteres del món electrònic. Emeten un resum setmanal que s'envia per correu electrònic.

Televisió

* Catalunya

Televisió de Catalunya
<http://www.tvc.es>
A més de poder accedir des d'aquí a les planes dels programes de TV3, hi ha un servei de notícies molt interessant, amb arxiu propi i de lliure accés, sobre Internet.

Barcelona Televisió
<http://www.bcn.es/btv/cbtv.htm>

Televisió de Sitges
<http://ourworld.compuserve.com/homepages/sitgestv>

Televisió de Berga
<http://ica.es/patum/index.html>

Televisió de Llanerres
<http://www.redestb.es/personal/jauladell/index.htm>

Televisió de Terrassa
<http://www.dracnet.es/tv20>

Canal Blau TV
<http://www.vilanova.org>
Canal de televisió de Vilanova i la Geltrú.

Xarxes de Televisió
<http://www.isid.es/users/amb/catv/htm>
Notícies i debat sobre xarxes de televisió per cable, televisió digital, etc.

Nissaga de poder
<http://ww2.grn.es/1st/nissaga.htm>
Informació sobre la famosa sèrie de TV3 i possibilitat de votar el personatge més dolent i el més bo.

Backstage
<http://www.qsystems.es/backstage>
Productora de televisió i vídeo.

BENECE Produccions
<http://www.argus.es/benece>
Una altra productora.

Videostudi S.C.P.
<http://www.readysoft.es/videoestudi>
I encara una altra, des de Granollers.

El Terrat de Produccions S.L.

<http://www.redestb.es/elerrat>
La productora del famós Andreu Buenafuente.

* Món

Ràdio Televisió Valenciana
<http://www.rtvv.es>

Radiotelevisión Española
<http://www.rtve.es>

Antena 3 Televisión
<http://www.antena3tv.es>

Galeusca TV
<http://www.galeusca.com>
Pàgina oficial de les emissions a Amèrica ofertes per TV3, Euskal Telebista i Televisión de Galicia.

CNN
<http://www.cnn.com>

MTV
<http://www.mtv.com>

Ràdio

* Catalunya

Catalunya Ràdio
<http://www.catràdio.es>

americans: recentment van fer una trobada on, entre altres coses estranyíssimes, parlaven sobre com afrontar una "ciber crisi informativa" (què fer quan una comunitat d'internautes es posa d'acord per fer córrer un rumor fals —o vertader— sobre l'empresa a qui portes la comunicació exterior?). A Catalunya, pocs gabinets de premsa han obert paradeta a la xarxa i encara menys sabrien com reaccionar davant un ciberdesastre. Només se'n salven els gabinets de les universitats: totes les seves notes de premsa, dossiers i reculls de notícies ja es poden llegir en línia. La raó de tan bona feina? Les universitats fa més temps que ningú que utilitzen la xarxa Internet.

Per als periodistes i editors de tota la vida, en canvi, la xarxa és plena de punts foscos. Ho demostra el fet que només un part molt minoritari de la professió hi estigui interessada i que pocs mitjans tinguin una autèntica estratègia informativa al ciberespai. I és que costa acostumar-se a un mitjà tan anàrquic i on el temps va deu vegades més ràpid. Els experiments de transmissió de la informació s'hi succeeixen però ningú no sap encara com es finançaran. La publicitat no hi acaba de funcionar. Tot just ara es comencen a fer tímids i poc fiables estudis d'audiència de les webs. I ningú no té clar que els drets d'autor hi siguin respectats. La invasió de periodistes amateurs preocupa també la professió, que encara no ha començat a donar credibilitat a les notícies que circulen per la xarxa. Fa uns mesos, per exemple, el *San José Mercury News* treia una exclusiva sobre la CIA a través de la seva edició

electrònica. Doncs bé: la discussió més aferrissada que va provocar aquell reportatge no es va basar en la veracitat o no de les informacions, sinó en qui se les podia creure, si només s'havien publicat a Internet i ni els diaris ni les televisions no les havien donat per bones, és a dir, no les havien repetit.

La polèmica no és nova: els darrers premis Pulitzer també van portar cua perquè, en principi, no es volia acceptar a concurs el treball d'un grup de periodistes amb l'excusa que només s'havia publicat al món electrònic. Després d'un debat de dies, l'organització del Pulitzer està considerant crear una secció específica per als reportatges digitals. I encara una altra: la lliga universitària de bàsquet nord-americana va decidir, fa poques setmanes, que no donaria credencials als periodistes electrònics, perquè els seus mitjans competien amb la informació que s'oferia a la web oficial de la lliga i amb la cadena CBS, que té els drets exclusius de transmissió per televisió.

A Catalunya no sembla que vagin tan mal dades. Més que res, perquè són poquíssims els periodistes digitals. Tot i això, aquest darrer any ha estat l'inici de l'explosió: ja hi ha dos grups —l'Associació de Dones Periodistes i l'Associació Catalana de Comunicació Científica— que han estrenat plana de web; abans que ells, el Col·legi de Periodistes ja havia obert una finestra a la xarxa; i el Sindicat de Periodistes s'hi està començant a ficar. Però no es veu, encara, una migració massiva del món periodístic cap a Internet. Els nous mitjans sorgits de l'esforç dels primers periodistes digitals són esdeveniments

EL PAIS DIGITAL

Si teniu el programa Real Audio podreu escoltar, en diferit i a la carta, bona part de la programació d'aquesta emissora.

Comitè d'Empresa de Catalunya Ràdio
<http://www.weblandia.com/comite>
Els treballadors de l'emissora editen un full electrònic d'informació.

Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova
<http://www.seric.es/flashfm>
Grup que engloba Ràdio Valls i l'emissora de Flash FM de Tarragona.

Onda Cero
<http://www.ondacero.es>
Aquí també es pot escoltar, a la carta, aquesta ràdio.

Ràdio Arenys
<http://www.partal.com/arenys/radio.htm>

Ràdio Barberà
<http://www.intercom.es/webs/rbarbera/index.htm>

Ràdio Vila
http://www.dracnet.es/viladecavalls/rad_vil.htm
L'emissora municipal de Viladecavalls.

Ràdio 90
<http://www.geocities.com/SunsetStrip/alley/9090>

Emissora lliure de Girona.

Ràdio Arbúcies FM
<http://www.ctv.es/USERS/jcornet/ra/ra.htm>

Ràdio La Vall
http://ww2.grn.es/la_vall

Ràdio Platja d'Aro
<http://www.intercom.es/rpa>

Ràdio Puig-Reig
<http://ww2.grn.es/radiopr>

Ràdio Sant Joan
<http://www.intercom.es/girona/garrotxa/rsj107.htm>
L'emissora municipal de Sant Joan les Fonts, a la Garrotxa.

Ràdio Sió
<http://compusis.com/radiosisio>
Emissora d'Agramunt, a l'Urgell.

Ràdio Argentona
<http://www.arrakis.es/~beppe/equip.htm>

Els Matins amb Josep Cuní
<http://www.partal.com/cuni>
El programa matinal de COM Ràdio emet part del seu contingut en Real Audio.

Radiodifusió Catalana a Melbourne
<http://www.sustance.com/catalan>
Informació sobre l'únic programa de ràdio que es fa en català a Austràlia.

L'Internauta
<http://www.partal.com/internauta>
El veterà programa sobre Internet de Catalunya Ràdio.

ExtraFlash Informàtic
<http://www.intercom.es/extraflash>
Programa de Flash FM, especialitzat en el món de la informàtica.

Enteranyinats
<http://www.girona.intercom.es/enteranyinats>
Nou programa sobre la xarxa, des d'Ona Girona.

La Radio de Julia
<http://www.bcgonline.es/julia.htm>
El programa de Júlia Otero, amb una adreça de correu electrònic per escriure a la periodista.

Centenari de la Radiodifusió
<http://www.weblandia.com/radio>
Una plana molt ben feta, a càrrec del periodista Salvador Escamilla, amb motiu dels cent anys de la ràdio. A la pàgina 24 d'aquest mateix número de Capçalera hi ha més informació sobre aquesta plana d'Internet.

aïllats que tenen més a veure amb la personalitat de qui els ha posat en marxa que amb un autèntic flux. La majoria d'aquests pioners són membres del Grup de Periodistes Digitals i, sorprenentment —hi ha la idea que la xarxa és cosa de bebès—, majors de 40 anys.

Vilaweb o la comunitat

Vicent Partal va ser el primer a veure-hi clar. El seu producte és, segons l'últim EGM, la web catalana amb més audiència, i costa imaginar qui li farà la competència, que de ben segur que arribarà. Vilaweb és una immensa base de dades on hi ha ordenades la majoria de planes de web creades des dels Països Catalans o que hi tenen relació. El maig del 1996, quan l'antiga Infopista es convertí en Vilaweb, començà a fer les primeres passes per, a més de ser un directori, convertir-se en una autèntica comunitat virtual on avui s'ofereixen notícies, es munten saraus i s'obren habitacions per fer petar la xerrada electrònica en temps real.

Les fonts de les notícies de Vilaweb són els diaris, les ràdios i, també, el món digital. Vicent Partal explica la seva ruta de cada matí: "La web d'Europa Press, SimbaNet, C/NET i les notícies de Yahoo! Aquestes últimes són les meves bíblies perquè, com deia Josep Pla, s'ha de copiar, però bé". Les notícies són curtes, com flaixos, i remetent directament a les fonts originals. S'actualitzen un o dos cops al dia i, si cal, es fan retransmissions virtuals amb informació ininterrompuda de grans esdeveniments, com les

* Món

Ràdio Valira
http://www.andornet.ad/r_valira
Emissora andorrana.

Cadena 40
<http://www.cadena40.es>

OnTheAir
<http://www.ontheair.com>
Ràdio en viu, per Internet.

Prensa (només) electrònica

* Catalunya

BCNews
<http://www.cafeinternet.es/cyberland>
Es presenta com "la revista virtual de Barcelona" i tracta temes de la ciutat.

Almogàver
<http://www.rednsi.com/almogaver>
"Revista mediterrània per a ments obertes".

Acòrdia
<http://www.putput.es/acordia>
Publicació regular amb informacions del món de la música.

Contes per a extraterrestres
<http://www.uji.es/CPE>

Veterana revista literària, feta des de Castelló, especialitzada en ciència ficció.

1991. Revista Magnètica
<http://vilaweb.com/AREES/biblioteca/1991/index.html>
Interessant revista de pensament que es publicava, anteriorment, en disquet.

El Cadàver Exquisit
<http://www.geocities.com/Paris/1317>
Revista trimestral amb textos exquisits.

En Nom dels Aeris
<http://www.geocities.com/Area51/5428>
Publicació electrònica trimestral de relats curts.

Clementina
<http://www.geocities.com/Soho/6330>
Poesia on line.

Joined!
<http://www.joined.com>
Una altra revista electrònica cultural.

Full Informatiu Electrònic de Tarragona
<http://www.fut.es/~creative/fiet/welcome.html>
Notícies i serveis de Tarragona.

MataróCiutat
<http://www.iluro.com>
Diari electrònic amb informació sobre

aquesta ciutat.

Osona al Dia
<http://www.osona.com>
Notícies permanentment actualitzades sobre la comarca d'Osona.

Revista del Baix Empordà
<http://www.baix-emporda.com>
Notícies, festes i el temps al Baix Empordà.

0,7 Un Pessic
<http://www.redestb.es/personal/tonis>
Revista del SICOM.

Flama Online
<http://web.idirect.com/~casal/flamasep.htm>
La revista del Casal dels Països Catalans de Toronto.

Fundació Paulí Bellet
<http://www.cua.edu/www/ml/catalan/butlleti.htm>
Butlletí fet per la colònia catalana als Estats Units.

Anuncios
<http://www.anuncios.com>
Informació sobre publicitat i màrqueting.

Ulises
<http://www.ulises.com>
Revista de viatges.

darreres eleccions als Estats Units o les celebracions del passat Onze de Setembre.

“Nosaltres encara som periodistes clàssics, però la xarxa té una gramàtica pròpia que s’ha de trobar. Tot just som a la transició”, explica Partal. Entre els canvis més importants que hi ha notat, destaca: “En esdevenir tothom emissor, el periodista es converteix en un periodista que escolta, i quan la gent ho descobreix t’envia cada cop més informació, es genera una cadena: nosaltres tenim les notícies i ells tenen la propaganda que buscaven. És un dels símbols del nou periodisme: no has de buscar la informació, et ve”. Vicent Partal està segur que, a final d’any, haurà aconseguit que *Vilaweb* s’autofinanci amb publicitat. Darrerament, ha afegit als seus serveis d’informació una nova oferta que funciona com les franquícies: “Es per a gent que té webs locals, com per exemple la *Web d’Arenys*. Nosaltres els fem la portada, amb informacions diverses, i ells en poden afegir d’altres. A canvi, ens paguen un tant al mes i una part dels ingressos per publicitat”.

“L’Internauta” o la tertúlia

Jordi Vendrell és l’ànima del programa de Catalunya Ràdio “L’Internauta”, el primer que va parlar de la xarxa a les ones catalanes, el primer que es va poder escoltar a la carta i, de moment, l’únic que té un fòrum electrònic propi que funciona a tota marxa tant els dies que hi ha emissió com els que no. Mentre els seus companys d’afició internàutica s’agafen la xarxa

com una necessitat vital i pateixen coses tan estranyes com l’anomenada *information fatigue syndrome* (síndrome de fatiga informacional, causada per l’enorme flux de notícies que cal dominar), ell diu que hi passeja: “M’ho miro i ho explico, en format tertúlia, com si la xarxa fos una ciutat que permet fer-hi de periodista de mil maneres. La meua és la del *lurker*, el que observa i va on el porta el vent, però no vol estar a la última”.

Tot i la seva llarga experiència de periodista radiofònic, Vendrell jura i perjura: “Aquest és el programa amb més *feedback* de tots els que he fet: és constant, perquè enviar una carta electrònica és molt fàcil”. Un altre camí obert, que diu que l’encanta, és que la xarxa ajuda al teletreball: “En el futur, si volgués, podria fer els programes des de casa, amb un micròfon, el mòdem i l’ordinador, i amb qualitat professional!”. Adora les xats (xerrades en temps real), les històries de pirates informàtics i que Internet sigui una cosa tan *hippie*. El seu lloc preferit per voltar? El buscador Hotbot (<http://www.hotbot.com>).

Notícies Intercom o l’autenticitat

Àngel Cortés és el director de *Notícies Intercom*, un servei d’informació sobre l’actualitat de la xarxa i el món de la informàtica que ja ronda els deu mil subscriptors. I sense haver estudiat mai periodisme! *Notícies Intercom* es publica en una plana de web i s’envia per correu electrònic. Tot i ser un servei

el Periódico

on line

75

El Full
<http://www.ctv.es/USERS/xavbor>
Una mica de tot de la mà d’un sol home: el periodista Xavier Borràs.

La Col
<http://www.datum.es/col.htm>
Revista sobre música, feta des del Local de Mataró.

Extra!Net
<http://www.acad.esade.es/~cornella>
Butlletí setmanal centrat en la relació entre el món dels negocis i la xarxa, obra d’Alfons Cornella, professor a ESADE.

En.Red.Ando
<http://enredando.com>
Reconeguda publicació de reflexió sobre Internet, liderada pel periodista Luis Ángel Fernández Hermana.

Al día en línea
<http://www.nexus.es/nexus/online/index.htm>
Notícies a la web i també en forma de butlletí electrònic, de subscripció gratuïta, sobre el món d’Internet.

Notícies Intercom
<http://www.noticias.com>
Excel·lent servei d’informació diària sobre la xarxa.

Ibermag
<http://www.red3i.es/ibermag>
Notícies del món electrònic.

Món DX
<http://www.ctv.es/USERS/inradio/mondx>
Notícies en català sobre televisió, ràdio i satèl·lit.

* Món

Slate
<http://www.slate.com>
La revista *Slate* és una de les aventures editorials més fermes del monstre Microsoft. Informació general en clau nord-americana.

Salon
<http://www.salonmagazine.com>
Genial revista, destinada a la ja anomenada “generació digital”, amb informacions del seu interès sobre el món de la música, la literatura, la moda, la televisió, etc.

Word
<http://www.word.com>
Una altra revista electrònica dedicada a la gent jove, amb un caire més cultural que la resta.

Universitats

* Catalunya

L’Oficina de Premsa On Line
<http://www.upc.es/op>
El gabinet de premsa virtual de la Universitat Politècnica de Catalunya és un bon exemple d’adaptació al món electrònic. S’hi poden trobar, digitalitzades, les notes de premsa, l’agenda, la revista *Informacions*, reculls de premsa i tota mena de notícies sobre les diferents àrees de recerca i docència de la universitat. Un deu.

UB Notícies
<http://www.ub.es/gpre/news.htm>
La Universitat de Barcelona també compta amb un excel·lent gabinet de premsa a Internet, actualitzat diàriament.

Actualitat UAB
<http://blues.uab.es/~ivria>
Accés a dossiers de premsa, informacions del rectorat, agenda, el full informatiu *L’Autònoma* i, fins i tot, informació meteorològica!

Informacions
<http://www.url.es/url/inform.html>
Des d’aquí es pot accedir a l’agenda, publicacions i novetats relacionades amb la Universitat Ramon Llull.

finançat per una empresa, no és el típic butlletí d'informació propagandística, sinó un mitjà que ja voldrien tenir alguns diaris d'informació general. Es publica des del 14 de febrer del 1996 i és obra d'un sol home —tot i que últimament l'ajuden un col·laborador i dos traductors— amarrat a l'ordinador de casa seva.

“Jo era comercial de màquines d'oficina i informàtica i, el 1988, vaig entrar a Fidonet (una de les primeres xarxes que hi va haver a Internet). Després, vaig muntar una BBS (Bulletin Board System, un lloc on la gent s'intercanvia fitxers d'informació i programes) i una xarxa de correu electrònic. Per la meua professió, rebia continuament informació sobre novetats i l'anava fent pública en aquests llocs. Després, vaig entrar a Intercom i se'm va acudir fer les *Notícies*”. Avui, s'hi anuncia FondTesoro.

La Vanguardia electrònica o el camí

Àngel Cortés es considera un periodista “autèntic”, que té més a veure amb els orígens de la professió que amb la vida a les actuals redaccions: “Els que treballem a Internet som com aquell senyor, en un poble, amb la seva linotípia, que recollia les notícies, les picava, les imprimia i l'endemà al matí les venia en forma de diari”. Tot en un! A més, hi afegeix un nou concepte: “Partim de la base que a la xarxa no hi ha competència, que la informació ha d'estar a l'abast de tothom. I, per tant, si en un article he de remetre el lector a una font d'informació o a un altre mitjà, ho faig”.

Observatori de la Comunicació Científica de la UPF
<http://www.upf.es/grec/coneixer/1/occ.htm>

Els Estudis de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra no destaquen per tenir una gran presència a Internet. L'Observatori és l'única àrea dels Estudis amb plana web pròpia.

Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat de la UAB
<http://blues.uab.es/recerca/catala/4131.htm>
Informació sobre el departament dirigit per Rosa Franquet, el seu personal i les seves activitats, amb especial èmfasi en el Màster Europeu de Comunicació Interactiva i el Premi Möbius Barcelona Multimedia.

Departament de Periodisme de la UAB
<http://blues.uab.es/recerca/catala/4141.htm>
Senzilla plana amb informació sobre el departament, publicacions, personal i programes de doctorat.

* Món

The Freedom of Information Center
<http://www.missouri.edu/~foiwww>
Servei creat des de l'Escola de Periodisme de la Universitat de Missouri

per vetllar per l'accés dels periodistes i el públic en general a la informació governamental. Destaca, a la seva excel·lent biblioteca digitalitzada, un apartat amb notícies sobre violència contra periodistes arreu del món.

Academic Communication Sites Around the World
<http://www.jou.ufl.edu/commres/jouwww.htm>

Aquí es poden trobar molts recursos cibernètics relacionats amb la universitat i el periodisme.

Periodistes

* Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya
<http://www.partal.com/periodistes>

Associació de Publicacions Electròniques en Català
<http://www.geocities.com/Athens/3021/appec.html>

Associació de Dones Periodistes de Catalunya
<http://www.intercom.es/adpc>

Cara a Cara
<http://www.dracnet.es/cac>

El periodista Víctor Colomer manté al dia aquesta plana, on publica les entrevistes que surten a la seva secció “Cara a Cara” del *Diari de Sabadell*.

Luis Ángel Fernández Hermana
<http://www.partal.com/luisangel>
Plana personal del corresponsal científic d'El Periódico.

El racó d'en Jaume
<http://ourworld.compuserve.com:80/homepages/codiroig>
La web de Jaume Codina, periodista de Televisió Espanyola a Catalunya.

De Bit's Web
<http://www.redestb.es/personal/davidnono>
Plana personal del jove periodista gironí David de Montserrat.

Quimiteràpia
<http://www.putput.es/quim>
Plana personal del periodista i empresari Quim Gil.

Marcelino Llano
<http://www.amarillas.com/personal/marce>
Plana personal d'un periodista *free-lance*, especialitzat en temes tecnològics.

Àngels, queda't!
<http://www.geocities.com/Broadway/5394>

Clarín X digital

Diario

Digital

Txema Alegre és el redactor en cap de l'edició digital de *La Vanguardia*, la més ben treballada de tots els diaris catalans. En pocs mitjans es demostra tanta atenció cap als serveis de valor afegit per als cibernetes: a més de la típica informació diària sorgida de la redacció analògica, hi ha una columna d'opinió setmanal, notícies d'actualitat cibernetica, encreuats interactius, planes obertes als comentaris dels cibernetes i, entre molta més oferta, el nou servei MailNews, que envia als seus subscriptors, diàriament i per correu electrònic, una selecció personalitzada dels titulars del diari.

"Si equivoques una foto o un nom, la gent es queixa de seguida. Hi ha un *feedback* brutal. Jo contesto personalment el correu que s'envia a la web (va bé per activar la gent i que torni), i hi estic dues hores cada dia", assegura, gairebé esbufegant. Té tan clar que la personalització de la informació és essencial, que hi veu el futur del negoci: "Un mexicà ens va enviar una carta on ens demanava que li féssim arribar, cada setmana, el preu dels cigrons de Mèxic a la llotja de Barcelona, i que quant ens havia de pagar. Ara no ho podem fer, però en el futur els diaris hauran de ser grans bases de dades que estiguin en condicions de vendre informació sobre qualsevol suport i amb totes les combinacions i especialitats possibles".

De la xarxa Internet, el servei de notícies que segueix més de prop és el de la CNN, on es combinen les informacions amb hipertext, so, imatge quieta i en moviment, emeses al mateix temps que al canal de televisió. "Els periodistes hem de convertir-nos en multimèdia, i això no

passa", es queixa. "A les empreses editores els passa el mateix: saben fer ràdio, televisió, premsa, però encara no Internet". Ell, excap de Política a *La Vanguardia*, que fa un any no sabia res de la xarxa, n'aprèn ("no deixes de fer-ho mai") amb la fe del convers: "El millor és que tu et marques el *timing*, no has de tenir-ho tot a punt per emetre a una hora determinada, sinó que vas publicant, a mesura que et va arribant la informació, i si vols pots fer-ho des de casa". La seva creu: "A la secció digital de *La Vanguardia* només som dos i, per tant, no podem treballar-hi les 24 hores del dia. Al *San José Mercury News*, en canvi, hi ha 85 periodistes només per fer la versió electrònica del diari. I al *New York Times*, 120!".

En.Red.Ando o la ment

Luis Ángel Fernández Hermana és, igual que Vicent Partal, Lluís Reales i pocs més, un dels primers periodistes que es va fixar en la xarxa. Com a corresponsal científic d'*El Periódico*, ha utilitzat Internet per trobar-hi tota la informació que ha volgut i, fins i tot, per muntar-hi llistes privades de discussió amb científics i altres periodistes. En sap un niu des de fa temps. Avui, la seva ombra es projecta al ciberespai amb, entre altres coses, una publicació setmanal de reflexió sobre la xarxa, que només es pot llegir en format bits: *En.Red.Ando*.

"A la xarxa, les fonts d'informació del periodista i del lector canvien absolutament: ja no cal recórrer a intermediaris, pots arribar a la

LA VANGUARDIA

Barcelona

Una plana antiga però que encara té la seva gràcia. Es va fer quan la periodista Àngels Barceló va anunciar que deixaria TV3 per anar a Tele 5.

* Món

The Electronic Journalist

<http://www.spj.org>

Plana oficial —molt ben feta— de la nord-americana Society of Professional Journalists, que a més manté una llista de discussió per correu electrònic.

The National Institute for Computer-Assisted Reporting (EUA)

<http://www.nicar.org>

Club de Periodistes d'Àustria

<http://www.apa.co.at/oejc>

National Press Club (EUA)

<http://town.hall.org/places/npc>

Organization of News Ombudsmen

<http://www.infi.net/ono>

Newspaper Association of America

<http://www.infi.net/naa>

Mario's Cyberspace Station

<http://www.unm.edu/~vuksan/mario/news.html>

No ens equivoquem si diem que la plana

d'aquest periodista croat és la millor obra feta per una sola persona que hi ha a Internet. Vol ser un lloc de consulta diària per als periodistes especialitzats en informació internacional.

Newsies

<http://www.iaonline.com/users/tmangan/newsies.htm>

Recopilació d'enllaços a les planes personals de periodistes de tot el món.

Fòrums electrònics

* Catalunya

Grup de Periodistes Digitals

<http://www.gpd.org>

Plana a la web de la llista de discussió dels periodistes catalans. Des d'aquí us hi podeu subscriure.

Associació Catalana de Comunicació Científica

<http://www.ictnet.es/terrabit/accc>

Una plana plena de bons enllaços i un formulari per subscriure's a aquesta llista de periodistes especialitzats en el món de la ciència.

* Món

Periodismo

<http://www.rediris.es/list/info/periodismo.html>

L'únic, per ara, fòrum electrònic de periodistes espanyols.

Journalism Forum

<http://www.jforum.org>

Es presenta com "The Online Press Club". Grup sorgit del llegendari fòrum de periodisme de Compuserve.

The Reporter's Guide to Internet Mailing Lists

<http://www.daily.umn.edu/~broeker/guide.html>

Un bon article, amb informació per saber trobar i apuntar-se a tota mena de fòrums electrònics relacionats amb el món del periodisme.

Directoris

* Catalunya

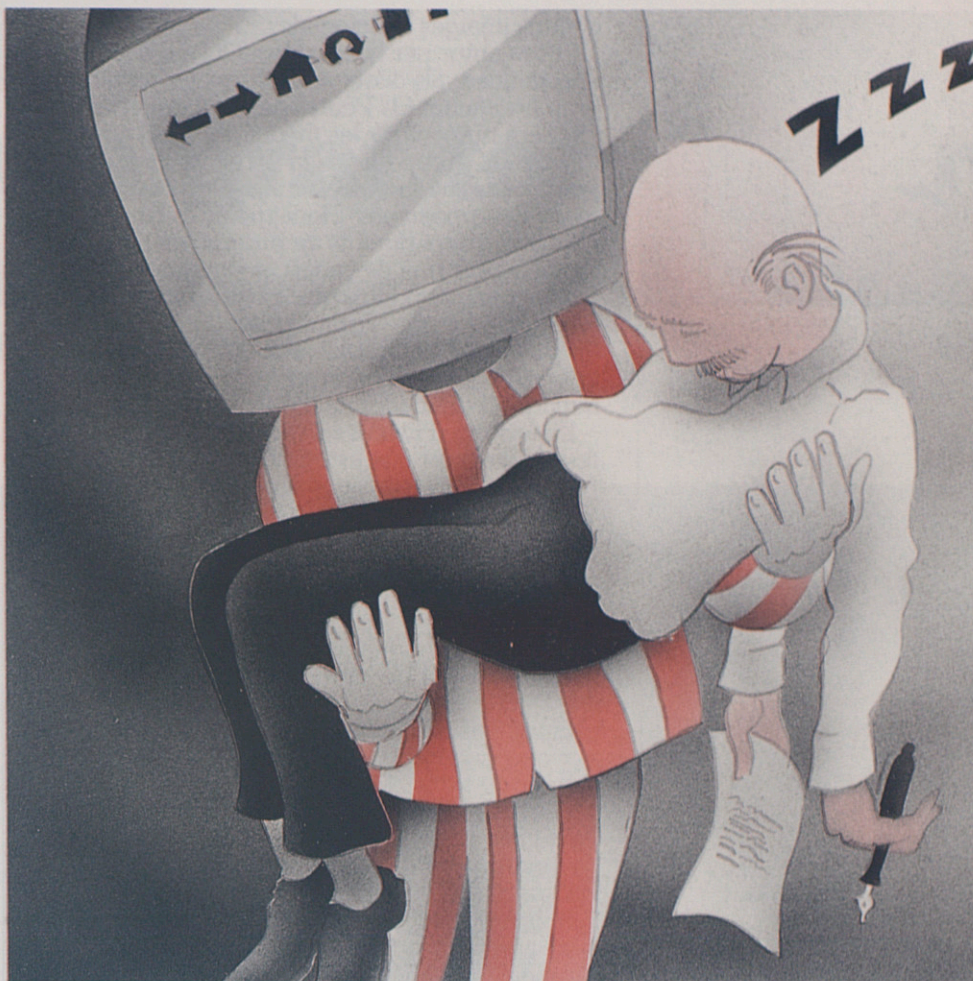
Mediàpolis

<http://www.partal.com/mediapolis>
Directori de llocs on anar a Internet, relacionats amb el món del periodisme, amb especial èmfasi en els temes de vídeo i televisió.

notícia directament. Per exemple, si has d'escriure sobre el genoma humà, en comptes de preguntar-ho a un científic d'aquí pots anar a la web dels investigadors del genoma. El dia que els lectors sàpiguen anar-hi ells mateixos, sortirà un altre tipus de periodisme, que posarà la informació al seu context", explica Hermana. Per a ell, "qualsevol que emet informació a la xarxa és periodista". I admira més alguns esforços individuals que la poca vista que demostren molts mitjans de tota la vida: "Hi ha tres recursos que no utilitzen: una capçalera ancorada en un territori, un bon arxiu consultable electrònicament i una redacció que prepari la informació que volen els cibernautes". La web que ens recomana és *The Angle* (<http://www.theangle.com>), un lloc on la gent pot demanar informació sobre el que vulgui i li busquen i presenten tenint en compte el seu personal punt de vista.

Mediàpolis Televisió o l'aposta

Antoni Esteve està convençut que la televisió també haurà de passar per la xarxa. Anima de la productora Lavínia Televisió, aquest estiu inicia una nova aventura que es diu Mediàpolis Televisió: "La primera televisió d'àmbit ibèric que emet per Internet, utilitzant la tecnologia Real Video, per oferir un catàleg de vídeos, reportatges, videoclips, etc". La seva imaginació puja encara un grau més per imaginar vídeos interactius on, seguint la idea de l'hipertext, pots fer clic damunt una imatge perquè et porti a

* Món

Newslink
<http://www.newslink.org>
Directori molt ben organitzat de mitjans de comunicació a Internet.

Investigative Journalism on the Internet
<http://www.vir.com/~sher/julian.htm>
Exhaustiu directori de recursos i bones informacions per als periodistes que treballen a la xarxa.

WWW Virtual Library: Journalism
<http://www.cais.com/makulow/vlj.htm>
Una boníssima porta al món del periodisme digital, amb molts enllaços per seguir.

Viking's Guide to Alternative Magazines on the Web
<http://www.geocities.com/Athens/Acropolis/1232/magazinesa.html>
Imprescindible directori amb els millors fanzines que s'estan fent, ara per ara, a la xarxa.

European Journalism Page
<http://www.demon.co.uk/eurojournalism>
Des d'aquí es pot accedir a mitjans, instituts i serveis del món periodístic europeu.

El Kiosko
<http://www.grupoplanet.com/ciudad/kiosko/periodico.htm>
Gran directori dels diaris més importants de parla hispana amb plana web.

Altres

* Món

Oficina para la Justificación de la Difusión
<http://www.ojd.es>
Informació i estadístiques de l'OJD.

Premis Marujona Digital
<http://marujona.vesatec.com>
Arran de la "incomprensió" d'alguns coneguts periodistes pel món de la xarxa es van crear aquests premis en clau satírica.

Pulitzer
<http://www.pulitzer.org>
Informació sobre el llegendari premi Pulitzer, que aquest any també ha acceptat a concurs diferents treballs de periodistes que només publiquen a Internet.

Reporters Network
<http://www.reporters.net>
Un interessantíssim servei que ofereix adreces de correu gratuïtes als periodistes de tot el món.

Newseum
<http://www.newseum.org>
Un museu virtual sobre el món de la informació i la seva difusió.

Daily Muse. The Global Newspaper Art Project
<http://www.dailymuse.com>
Interessant iniciativa que vol convertir en peça artística les portades de diferents diaris de tot el món. Val la pena fer-hi una ullada.

The Ring of News
<http://www.webring.org/cgi-bin/webring?ring=news&list>
Un projecte acabat de néixer que vol unir, formant una anella al ciberespai, diferents planes relacionades amb el món de les notícies.

NetMedia
<http://hangar18.acns.nwu.edu/netmedia>
Per trobar les adreces de correu de periodistes de tot el món ●

d'altres imatges relacionades.

El seu amor per la tecnologia li ve d'anys enrera quan, als disset anys, formava part d'un grup anomenat Els Poetes de la Fitxa Perforada: "Volíem humanitzar les màquines, igual que Prometeu, apropar-les a la gent, i la xarxa ho permet perquè fa que els mitjans no estiguin en mans dels poderosos". Igualment, es fixa molt en els darrers experiments de programes *push* i emissió en forma de canals, encaminats a fusionar televisió i Internet (en aquest sentit, recomana fer una ullada al *Headliner* (<http://www.headliner.com>), un programa que et permet rebre la informació de més de 300 mitjans a l'ordinador de casa).

L'aventura d'Esteve va molt relacionada amb la tesi de doctorat que està preparant, on investiga "com hauria de ser la interfície d'aquest nou mitjà de comunicació, el quart; un canal de distribució de la informació que integrarà imatge, so, text, personalització, interactivitat...". El problema serà que l'entengui algú del tribunal.

My News o el negoci

Carles Guillem és l'únic dels nostres entrevistats que no pertany al Grup de Periodistes Digitals. Químic de formació i molt coneixedor del món de les noves tecnologies i l'empresa (va ser Personaje Electrónico del Año el 1986), la idea de muntar My News li va venir gairebé per inspiració divina. És un servei de pagament que funciona des del febrer del 1996 i que envia diàriament als seus clients un resum electrònic i personalitzat de les notícies dels principals diaris espanyols. La clau, per a Guillem, és el *copyright*: "Som el primer producte seriós que el respecta. Hem signat acords amb els diaris, pels quals ens cedeixen els drets exclusius de distribució de la seva informació al món electrònic. Els usuaris paguen per consulta i per article que demanen, i se'n dona un 50% al diari".

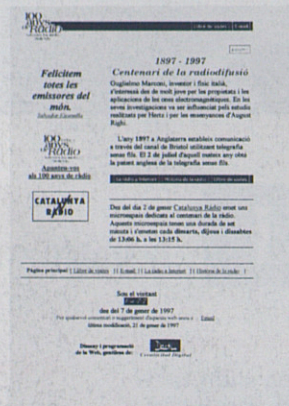
El mercat de My News són les empreses que fins ara funcionaven amb resums de premsa

fotocopiats (gabinets, indústria, assessories, col·legis professionals, editorials, organismes oficials...) i, encara que de moment el negoci no és rendible, espera equilibrar a final d'any. Després de tot, els costos no són excessius: els ordinadors fan tota la feina i només cal una persona —una documentalista— que controli el procés i assessori els usuaris. "No anem a fer la competència a la lectura lúdica del diari, sinó que volem ser una eina intel·ligent, dirigida a la gestió professional de la informació, per prendre decisions". Li fa costat Josep Mompín, president i director general d'Eikona Comunicació (<http://www.eikona.es>), un dels primers gabinets de premsa virtuals de què tenim notícia.

Les dones periodistes o la força

Julia López i Elvira Altés són les responsables del projecte Internet de l'Associació de Dones Periodistes. L'any passat i amb motiu del Fòrum de Periodistes de la Mediterrània van estrenar plana de web —la primera d'una associació de periodistes a Catalunya i Espanya—, i aquest any n'estrenen una altra, molt més completa, gràcies a una ajuda de la Comissió Europea. De moment, l'experiència és fantàstica, segons Júlia López: "Internet ofereix moltes possibilitats a l'hora d'aconseguir una millor coordinació nacional i internacional entre dones: estem en contacte per correu electrònic amb altres periodistes italianes, franceses, belgues, noruegues i marroquines".

El problema, per a aquesta periodista *free-lance*, és que aprendre com funciona la xarxa demana temps i els *free-lance* no en tenen gaire: "Ara per ara, em considero una aprenent, però sempre que puc la utilitzo, per enviar arxius o fer preguntes a la gent". Tot i la limitació de temps, la població *free-lance* és la que s'ha enganxat més ràpidament i amb més força a Internet, molt per damunt de l'escassa mitjana dels periodistes de les redaccions. Potser per allò que la necessitat obliga ●

La gestació d'una pàgina a Internet: la dels 100 anys de ràdio

—Salvador Escamilla—

Va ser a Itàlia, el país de Marconi, el febrer de 1996, en unes xerrades sobre la comunicació europea que es feien a la RAI, que em van explicar com els italians festejaven els experiments de Gugliano Marconi, proves que del 1896 al 1900 es van ampliar i millorar. A la península ibèrica la primera emissora, com ja és sabut, va ser EAJ1 Ràdio Barcelona, que va començar el 1924 i va ser la tercera d'Europa.

Vaig comentar-ho a la direcció de Catalunya Ràdio i vam començar a treballar per la celebració dels cent anys de l'aparició de la ràdio, que es compliran el 2 de juliol, recopilant dades i documents sonors, veus històriques i instants gloriosos de totes les èpoques d'aquest mitjà. Des del so de Marconi d'aquella primera emissora (1897, canal de Bristol) fins a la veu de Toreski el 1924, arribant al doctor Fleming, Pau Casals, Salvador Dalí, etc.

La incorporació de l'àudio a Internet ha permès oferir un menú atractiu des del punt de vista històric, vinculat als

grans moments de la ràdio, i el fenomen està esdevenint una piràmide que creix a nivell mundial. Diverses emissores de l'altra part del món m'envien missatges personalitzats via Internet en què m'anuncien que faran el mateix als seus països i em proposen l'intercanvi d'informació i documentació a través del meravellós joc del "viceversa", intercomunicant pàgines i moltes hores de navegació per la xarxa.

Aquesta pàgina personal a Internet, que connecta gent de tot el món interessada per la ràdio —facultats, la mateixa filla de Marconi, professionals i directors d'emissores d'arreu...— ha estat realitzada pel grup DACTIL, amb el meu amic Salvador Pou, dissenyadors de periodisme electrònic. L'audiomenú dels 100 anys proporciona veus document des de Catalunya Ràdio.

Tinc previst recopilar tot aquest material sònic que es va acumulant i el que pugui venir en un compact-disc d'històries de la ràdio.

Evidentment, poso tot aquest material a disposició dels col·legues navegants i de qualsevol que hi estigui interessat a l'adreça <http://www.weblandia.com/radio/> ●